

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: **H.**, nar. X., v obci T., Vietnamská socialistická republika, naposledy bytom v zahraničí: T., O., t. č. PT R., zast. Centrom právnej pomoci so sídlom Námestie slobody 12, Bratislava, proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Migračný úrad**, Bratislava, Pivonková 6, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. ČAS: MU-645-13/PO-Ž/2009 zo dňa 2. novembra 2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 11/2010-36 zo dňa 19. mája 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz 11/2010-36 zo dňa 19. mája 2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. ČAS: MU-645-13/PO-Ž/2009 zo dňa 2. novembra 2009, ktorým odporca podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení

účinnom v čase vydania rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) zamietol žiadosť navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd sa stotožnil so záverom odporcu, že v prípade navrhovateľa nie sú splnené podmienky pre udelenie azylu na území SR a rozhodnutie odporcu o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej je vecne správne a v súlade so zákonom. Skutočnosti navrhovateľom uvádzané v priebehu celého azylového konania nasvedčujú podľa krajského súdu ekonomickým pohnútkam jeho žiadosti a potvrdzujú záver, že dôvody jeho žiadosti o azyl sú inými ako dôvody uvedené v § 8, alebo 10, 13a a 13b zákona o azyle.

Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ požiadal o azyl, z dôvodu, že chce lepšie žiť, pretože on pochádza z chudobného kraja. Zopakoval, že o azyl žiada z ekonomických dôvodov a v prípade návratu by nedokázal splatiť svoje dlhy, ktoré mu vznikli v súvislosti s vycestovaním z Vietnamu.

K námietke nesprávneho právneho posúdenia krajský súd uviedol, že táto námietka nie je dôvodná. Podľa krajského súdu je nepochybnou skutočnosťou, že navrhovateľ vycestoval z Vietnamu výlučne z dôvodu, aby si zabezpečil lepší život ako vo Vietname, aby v zahraničí pracoval a zarobil si finančné prostriedky. Je tak isto nepochybným faktom, že o azyl požiadal výlučne z ekonomických dôvodov, čo podľa krajského súdu vyplýva tak z obsahu vyhlásenia, ktorým o azyl požiadal, ako aj z obsahu vstupného pohovoru, ktorý sa uskutočnil u odporcu. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ požiadal o azyl z ekonomických dôvodov, teda nie z dôvodu, že by bol v krajine pôvodu prenasledovaný alebo že by mal obavy z prenasledovania, resp. že by mu hrozilo riziko vážneho bezprávia, resp. z dôvodu zlúčenia rodiny. Podľa krajského súdu, ak teda odporca zamietol žiadosť navrhovateľa o azyl ako zjavne neopodstatnenú, postupoval a rozhodol v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal, že krajský súd vôbec nezohľadnil problémy navrhovateľa v krajine pôvodu, neskúmal, či odporca dostatočne prešetril otázku, či štátne orgány krajiny pôvodu navrhovateľa v prípade návratu domov poskytnú navrhovateľovi adekvátnu a efektívnu ochranu pred prenasledovaním.

Uviedol, že v lete 2006 bol členom budhistickej organizácie a bojoval proti katolíkom za pozemky. V prípade návratu do krajiny pôvodu má obavy z prenasledovania. Danú skutočnosť navrhovateľ pri výsluchu neuviedol, pretože mal zlé skúsenosti so štátnymi orgánmi v krajine pôvodu a mal voči slovenským orgánom nedôveru. Až po konzultácii s právnym zástupcom, navrhovateľ zistil, že sa nemusí obávať vypovedať o svojich problémoch.

Na štátne orgány v krajine pôvodu sa nemohol obrátiť, lebo tie by mu nepomohli a hrozilo by mu ešte väčšie nebezpečenstvo.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na správy o krajine pôvodu, ktoré potvrdzujú prípad vietnamského katolíckeho aktivistu P., ktorý bol obvinený z protivládneho spiknutia ako aj správu OSN, ktorá potvrdzuje, že Vietnam nepodpísal dohovor OSN proti mučeniu.

Podľa navrhovateľa krajský súd nesprávne posúdil výrok napadnutého rozhodnutia, keď nevzal do úvahy, či štátne orgány krajiny pôvodu navrhovateľa v prípade návratu domov poskytnú navrhovateľovi adekvátnu a efektívnu ochranu pred prenasledovaním.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu navrhol zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zopakoval argumenty, pre ktoré zamietol žiadosť navrhovateľa ako zjavne neopodstatnenú. Poukázal na to, že pri posudzovaní žiadosti navrhovateľa o azyl vychádzal z jeho výpovede, z dostupných údajov a správ o krajine jeho pôvodu v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Odporca poukázal na to, že v odvolaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by mali vplyv na zrušenie uvedeného rozsudku, a tým aj rozhodnutia odporcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej

tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. októbra 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Konanie o udelenie azylu na území Slovenskej republiky je upravené v zákone o azyle. Udelenie azylu na území Slovenskej republiky je spojené so splnením podmienok taxatívne uvedených v ustanovení § 8 zákona o azyle, t. j. v prípade žiadateľa o azyl musia byť preukázané opodstatnené obavy z prenasledovania z rasových, národnostných alebo náboženských dôvodov, z dôvodov zastávania určitých politických názorov alebo príslušnosti k určitej sociálnej skupine, prenasledovania za uplatňovanie politických práv a slobôd a vzhľadom na tieto obavy sa nemôže alebo nechce vrátiť do tohto štátu.

V citovanom ustanovení ide o zákonné vyjadrenie ústavnej garancie poskytovania azylu cudzincom prenasledovaným za uplatňovanie politických práv a slobôd (čl. 53 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa § 12 ods. 1 písm. a/ zákona č. 480/2002 Z.z. o azyle ministerstvo zamietne žiadosť o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenú, ak žiadateľ odôvodňuje svoju žiadosť o udelenie azylu inými skutočnosťami alebo dôvodmi, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13a alebo § 13b, Ministerstvo rozhodne podľa odsekov 1 a 2 do 60 dní od začatia konania; po uplynutí tejto lehoty žiadosť o udelenie azylu nemôže byť zamietnutá ako zjavne neopodstatnená(ods. 3).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o udelenie azylu ako zjavne neopodstatnenej podľa § 12 ods. 1 písm. a/ a ods. 3 zákona o azyle, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odporcu.

Odporca zdôvodnil rozhodnutie o zamietnutí žiadosti ako zjavne neopodstatnenej skutočnosťou, že navrhovateľ svoju žiadosť o udelenie azylu zakladá na iných dôvodoch, ako tými, ktoré sú uvedené v § 8, 10, 13 a alebo 13b zákona o azyle, preto jeho žiadosť zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Z administratívneho spisu je zjavné, že odporca vykonal v konaní náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi, a to výsluchom navrhovateľa a obsahom správ o krajine pôvodu (odporca vychádzal z informácií o krajine pôvodu, ktoré získal z informácií – na internetovej stránke www.businessinfo.cz- aktualizovaný dňa k 4.10.2009) z ktorých stručne popísal spoločensko-politickú situáciu v krajine pôvodu so zameraním na dôvody, pre ktoré navrhovateľ žiadal o udelenie azylu.

Z obsahu administratívneho spisu odporcu vyplynulo, že navrhovateľ nielen že nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci jeho prenasledovanie v krajine pôvodu, ale takéto okolnosti počas výsluchu ani netvrdil.

Ako vyplynulo z dotazníka žiadateľa o azyl zo dňa 16.10.2009 navrhovateľ uviedol, že o azyl požiadal z ekonomických dôvodov, odišiel z Vietnamu za lepším životom, nakoľko je z chudobného kraja. Nemá vzdelanie, dobrú prácu a hoci je už dospelý a zarába si nejaké peniaze, je to málo a stále žije na pokraji chudoby. Za cestu z Vietnamu si zaplatil veľa peňazí, ktoré by prácou v Nemecku v priebehu 5 rokov splatil. Nemôže sa vrátiť domov, nakoľko by nemal z čoho vrátiť peniaze, preto chce zostať na Slovensku, aby si niečo zarobil a splatil svoje dlhy. Uviedol, že okrem týchto dôvod, nemá žiadne iné dôvody svojej žiadosti.

Na otázku odporcu, čoho sa obáva v prípade návratu do krajiny pôvodu, odpovedal, že nemal by z čoho splatiť dlhy, ktoré mu vznikli s jeho cestou a nechce sa vrátiť kvôli chudobe.

Na otázku, či pravdivo a vyčerpávajúco uviedol všetky dôvody, odpovedal, kladne.

Odporca v rozhodnutí uviedol, že všetky skutočnosti uvedené navrhovateľom posúdil a to v súlade so Spoločným stanoviskom EÚ o harmonizovanom prístupe k uplatňovaniu pojmu „utečenec“ zo dňa 4.2.1996, pričom dospel k záveru, že navrhovateľ svoju žiadosť zakladá na iných ako rasových, národnostných, náboženských, politických dôvodoch alebo

dôvodoch príslušnosti k určitej sociálnej skupine, zastávania určitých politických názoroch alebo z dôvodu uplatňovania svojich politických práv a slobôd. Jeho žiadosť vyhodnotil ako žiadosť, ktorá bola motivovaná čisto ekonomickými dôvodmi, a preto ju zamietol ako zjavne neopodstatnenú.

Je teda zrejmé z akých dôkazných prostriedkov pri svojom rozhodovaní odporca aj súd prvého stupňa vychádzali, pričom odvolací súd zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že odporca riadne zistil skutkový stav a vyvodil z neho správny záver o tom, že navrhovateľ zakladá svoju žiadosť na iných dôvodoch ako v § 8, 10, 13a alebo § 13b, najmä na ekonomických dôvodoch.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že povinnosť zistiť skutočný stav vecí podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok) má odporca len v rozsahu dôvodov, ktoré žiadateľ v priebehu správneho konania uviedol. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť, že by odporcovi vznikla povinnosť, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody pre udelenie azylu žiadateľom neuplatnené a následne k týmto dôvodom vykonal príslušné skutkové zistenia.

Pokiaľ teda odporca dospel k záveru, že dôvody navrhovateľa, pre ktoré žiadal udeliť azyl na území Slovenskej republiky, je založená na iných dôvodoch ako tých, ktoré sú uvedené v § 8, § 10, § 13a alebo 13b, a to na ekonomických dôvodoch, takýto záver nachádza oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, preto krajský súd nepochybil, keď považoval rozhodnutie z týchto dôvodov za zákonné.

Krajský súd sa podrobne zaberá všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku, k ich vyhodnoteniu nemá odvolací súd žiadne výhrady, v podrobnostiach na tieto správne závery krajského súdu odvolací súd odkazuje.

Odvolacie námietky navrhovateľky, neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani rozhodnutia odporcu. Z vyjadrení navrhovateľa, ktoré prezentoval v administratívnom konaní, vyplynul jednoznačne ekonomický dôvod jeho žiadosti o azyl a s poukazom na skutočnosť, že nové tvrdenia navrhovateľa uplatnené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu (že v lete 2006 bol členom budhistickej organizácie a bojoval proti katolíkom za pozemky, pričom v prípade návratu do krajiny pôvodu má obavy

z prenasledovania), neboli ani predmetom podaného opravného prostriedku, nebolo možné ani krajskému súdu vyčítať, že sa nimi nezaoberal a z uvedeného dôvodu nemohli byť ani predmetom odvolacieho konania.

Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd k záveru, že odvolacie námietky navrhovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 OSP.

O náhrade trov konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c OSP, keď navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 12. októbra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová